

1:a söndagen i Advent 231203

Samlande rubrik: Ett nådens år

Matt 21:1-9 1 När de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget skickade Jesus i väg två lärjungar 2 och sade till dem: »Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsne som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem. 3 Om någon säger något skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem.« 4 Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: 5 Säg till dotter Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl. 6 Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. 7 De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. 8 Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. 9 Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: »Hosianna Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!«

Du har säkert noterat att jag ofta betonar lärjungaskapet. Men hur konsekvent är jag som hans lärjunge? När jag ser på mitt eget lärjungaskap måste jag spegla det i vad Bibeln berättar om hur Jesus gör och agerar.

I dagens text agerar Jesus med maximal ödmjukhet. Att rida in på en häst hade signalerat världslig makt. Att rida in på en åsna är det rakt motsatta.

Vår treenige Gud är fullkomlig. Men inte maktfullkomlig, vilket i så fall skulle innebära despotism. Den råa makten är det enda som djävulen – ondskan – och hans änglar vill ha.

Profeten Jesaja beskriver ondskans maktambitioner på följande sätt, där vi noterar orden "betvinga" och "jag skall bli som den Högste":

Jes 14:12-14 Ack, fallit har du från himlen, lysande stjärna, gryningens son, du har krossats mot jorden, du som betvingade folken.
13 Det var du som sade till dig själv:

»Upp till himlen skall jag stiga. Ovan Guds stjärnor skall jag resa min tron och ta säte på gudaberget längst uppe i norr.

14 Jag skall stiga upp ovan molnen, jag skall bli som den Högste.«

Enligt profeten Jesaja är ondskans främsta mål att vara Guds jämlike. Detta innebär att beseгра Gud och ta hans plats. Denna strid utspelades under en påskhögtid för 2000 år sedan.

Jesus, Guds enfödde son, har den totala makten. Han använder denna makt för att befria enskilda människor från ondskans angrepp, till exempel sjukdom och död.

Vi ska nu lyssna till ett bibelställe som handlar om hur ondskan kan styra människor in i ondska. Därefter ska vi läsa om hur Jesus har makt att bota alla från ondskans angrepp.

Matt 12:14-21 14 Fariseerna gick då ut och överlade om hur de skulle röja Jesus ur vägen.

Härifrån fortsätter evangelisten med hur Jesus botar människor från ondskans angrepp:

*15 Jesus fick veta det och drog sig undan därifrån. Många följde med honom, **och han botade alla** 16 och förbjöd dem strängt att avslöja vem han var, 17 för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: 18 Detta är min tjänare som jag har utvalt, den som jag älskar och som min själ har sin glädje i. Jag skall låta min ande komma över honom, och han skall förkunna rätten för folken. 19 Han skall inte träta och ropa, och ingen skall höra hans röst på gatorna. 20 Han skall inte bryta av det knäckta strået eller släcka den tynande lågan, utan han skall en dag föra rätten till seger. 21 Och **hans namn skall ge folken hopp.***

Djävulen vill få oss att tappa hoppet och ge upp vår tro. Paulus betonar att hoppet är vår räddning. Vi tar till oss vad som faktiskt står:

*Rom 8:24 **I hoppet är vi räddade** – ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp, vem hoppas på det han redan ser? 25 Men om vi hoppas på det vi inte ser, **då väntar vi uthålligt.***

Dagens reflektion blir: Hoppas jag på Jesu löfte om hans återkomst?